

по особито открываніе Го позналъ, и нещялъ да Го кръсти, смѣтаещъ себе си за недостоенъ, да кръсти своя Господь, па Му ся молилъ той него да кръсти. Нъ Господь все искалъ, той Него да кръсти, за да приготви тѣй заради насъ кѣпалнѣ-тѣ на Св. Кръщеніе, кое-то отъ тогава замѣнило между Христианы-ты Ветхо-завѣтно-то обрѣзаніе. Іоаннъ най-послѣ Го послушялъ, и Го кръстилъ. А тогава ся отворили веднага небеса-та, та слѣзълъ Духъ Святый като гълѣбъ надъ него, и ся чулъ гласъ-тъ: «**Сѣй естъ Сынъ Мой възлюбленный, о Немъ же благоволихъ,**» (въ Бого-то Ми е благоволеніе-то, сир. камъ хора-та). — Това Кръщаваніе на Господа ся нарича още *Богоявленіе*, защо-то, като ся кръщавалъ нашій Спаситель, прѣдъ хора-та ся появили три-ты лица на Св. Тройцѣ; Богъ Отецъ имъ говорилъ отъ небе-то, Богъ Сынъ ся кръщавалъ, а Богъ Духъ Святый слѣзълъ отгорѣ надъ Него (Сына).

Срѣтеніе Господне (на 2-ый Февруаріа). Като станѣлъ на четиридесять дена дѣтенце-то *Іисусъ*, Іосифъ и Майка Му Го занесли по закона на Мойсея въ храма у Іерусалимъ, и тамъ Го посрѣщялъ Старецъ Симеонъ, кому-то отъ напрѣдъ още было обѣщано отъ Св. Духа, че нѣма да умира, дордѣ не види съ очиты си Спасителя на Свѣта. Тамъ той Го поѣлъ на рѣцѣ-тѣ си (отъ това го нарѣкли и Богоприимецъ) и рѣкълъ: **Нынѣ отпущаеши** (сир. отъ тоя свѣтъ) **рака Твоего, Владико, по глаголъ (думъ) Твоемъ съ миромъ, яко (защо-то) видѣста очи мои Спасеніе Твое.**» Тогава въ храма ся случила и Пророчица Анна, една 84 годишна вдовица, коя-то служила Богу съ постъ и молитвѣ; и тя, като видѣла дѣтенце-то Іисуса, тѣй-сѣще познала въ Него дошлыя въ свѣта Спаситель на человѣци-ты па расказа-ла заради Него на сичкы-ты, кои-то Го чякали съ вѣрж. Тоя обрядъ — за да ся принасятъ, дѣца-та въ черковж-тѣ отъ свои-ты майкы, кога станѣтъ на 40 дена, ся пази и днесъ; при него Священникъ-тъ ся моли за майкж-тѣ — за освятяваніе-то ѳ (до тогава никоя майка, коя-то е христианка, не быва да влиза въ храма), за дѣтенце-то ѳ — и за негово-то събираніе съ Христианскж-тѣ Черковж. 173

Сырна-та Седмица (или както просто си ѳ казвамы Сирницѣ или масляница) е нарядена за спомянъ, че наши-ти прародители, подиръ грѣхопаденіе-то си, были изгонени изъ рай, за-